

VONG CỔ
THƯƠNG NHIỀU HAI TIẾNG AN GIANG
 NGUYỄN HOÀNG SEN

.....

HÒ NAM BỘ

NỮ: Hò...ơ...
 Người An Giang thật thà chất phác
 Cảnh An Giang man mác hữu tình

NAM: Núi non ghi tạc dáng hình
 Dòng sông bến hẹn...
 Hò...ơ...

NỮ: Dòng sông bến hẹn cho mình...

VONG KIM LANG

NAM: Có... đôi
 Duyên thắm duyên trao lời
 Câu thủy chung muôn đời
 Tình e ấp lên ngôi
 Thắm xanh sắc xanh mây trời
 Lời ngọt lời gởi trao cùng ai
 Dịu hiền sông Tiền
 Vương niềm lưu luyến
 Nét duyên ai cười

NỮ: Hiền tươi trong nắng mới An Giang
 Gió reo vút theo mây ngàn
 Bờ bến chờ bước chân người sang
 Thương yêu thôi không lỡ làng

NAM: Đời rộn ràng có nhau tròn mơ
 Trời mây sông núi nên thơ
 Để ai mong chờ trùng quan
 Một lần tìm về An Giang
 Thêm ngất ngây bên cung đàn yêu thương

VONG CỔ

NỮ: 1/. Năm tháng phong sương biết ai nhớ ai thương vẫn vương
 tình xứ sở.
 Một góc trời quê nơi đầu nguồn châu thổ những bờ bãi tươi
 xanh tô thắm những công trình.
 An Giang ơi sâu đậm bấy ân tình.

NAM: Nơi núi chạm chân mây xây dáng hình xứ sở, đồng ruộng bãi
 bồi mang hơi thở cần lao.

NỮ: Nhân nghĩa bao đời gìn giữ trước sau, nét đất tình quê chan
 chứa vị ngọt ngào.

Tiếng nói câu chào thêm ngây ngất tim em, An Giang quê mình đã tạo thành nỗi nhớ.

(Đứt 4 nhịp)

NÓI DẠM

NAM: Một vũng nước trong, một dòng nước đục
Một trăm người tục, một chục người thanh

NỮ: Đạo chơi khắp xứ Châu Thành
Tới đây phỉ dạ cho mình gặp nhau

NAM: 2/. Cô gái An Giang hiền ngoan chơn chất, sáng nắng chiều
mưa quanh quẩn với ruộng đồng.
Chỉ một lần quen rồi để dạ thương thâm.
Chữ nợ chữ duyên xin dành riêng cho bậu, như mặt nước
sông Tiền sông Hậu mãi đầy voi.

NỮ: Biết ai có thiệt lòng hay chỉ nói vậy thôi, lời chót lưỡi đầu
môi như chim trời cá nước.
Bụng dạ người ta em làm sao biết được, xin anh chớ cợt đùa
rồi vướng khổ đời nhau.

LÝ CÁI MƠN

NAM: Lời thương trao
Nào đâu gian dối
Dẫu tháng năm trôi
Ân tình vẫn luôn đầy voi
Muôn bên em

NỮ: Cùng góp sức chung xây cuộc đời
Dòng sông soi mây trời trong xanh
Nhanh bước chân cùng nhau
An Giang chào đón anh hứa hẹn mùa vui

VONG CỔ

NAM: 5/. Thương lắm em ơi dù cách trở xa xôi muôn đời anh vẫn nhớ.
Hai tiếng An Giang đã hoà vào hơi thở như cánh võng ru êm
che chở giấc mơ đời.

NỮ: Trãi mây gian truân mầm sống sinh sôi trở lộc đâm chồi.
Xương máu cha anh bao đời đổ xuống, cho quê hương này
bừng sáng mãi niềm tin.

NAM: Tức Dục oai hùng với trận đánh một trăm hai mươi tám ngày
đêm, và kia những hồn thiêng quyện nắm mồ Ba Chúc.

NỮ: Theo bước tiền nhân vọng lời xưa thúc giục, mình hãy chung
nhau làm giàu đẹp quê nhà.

(Dứt Xề câu 5, chuyển đây)

LÝ CHIM QUYÊN

I

NỮ: Oì hương quê đậm đà
Hòa trong câu hát đưa duyên
Miền đất An Giang mình
Nồng ấm bao ân tình
Qua thăng trầm vẫn gìn yêu thương

II

NAM: Theo nhau qua bao con đường
Càng vương thương nhớ em ơi
Dù cách xa phương trời
Lời khắc ghi trao lời
Chung xây đời ngày mai
Trai gái hẹn mùa vui

NỮ: 6/. Hương lúa nồng nàn ru nhẹ khúc tình ca, có điệu hò thiết tha
như hoà vào nhịp thở.
An Giang ơi ân tình luôn rộng mở, vẫn chung thủy đợi chờ
ai nữa quên nhau.

NAM: Trải bầy thăng trầm qua bao cuộc bể dâu, An Giang vẫn tự
hào trào dâng niềm khát vọng.
Phố mới nhà cao bao công trình cao rộng, hẹn những mùa
vui chung lối mộng đi về.

NỮ: Dòng sông soi bóng giao kèo, sắt son hẹn ước lời thề có nhau.
Quê hương ơi với bao niềm lưu luyến, cho nhớ thương nhiều
hai tiếng An Giang./.